

ARTSALDEA

(García Lorca)

Artsalde euritsua urdiñarrez nekaturik,
ta darrai bidez-bide,
Zugatzak, igarturik.
Nere gela, soilki.
Irudi zarrak
ta liburua ebaki gabe...

Tristura zurrutatzen da tresnetan
eta nire ariman.

Bear bada

Izadiak eztu izango niretzako
leiarrezko bularrik.

Ta min dut biotzaren aragian
ta arimaren aragian.

Ta mintzatzean

nire itzak aizean gelditzen dira,
kortxoak ur-gañean bezela.

Zure begiegaitik bakarrik
sufritzen dut nik gaitz au.

Aintziñatiko tristura
ta etorriko diranak.

Artsalde euritsua urdiñarrez nekaturik,
ta darrai bidez-bide.

IZARREN ORDUA

(García Lorca)

Gauaren ixiltasun biribilla
boslerrotzaren
azkengabea.

Billutsik ateratzen naiz kalera,
galdutako bertsoz eldurik.

Kirkerren kantuz
beltza sakaildurik,
argi-txakur ori du
illik,